

Василь Левски въ гр. Троянъ.

сва бѣ въ началото на мѣсецъ юлий 1872 год. Рано сутринъ Левски съ другаря си Хр. Цоневъ излѣзоха отъ гр. Ловечъ. Левски бѣше прѣоблѣченъ въ турски дрехи: дебели абени потури, съ шаячено кебе; около кръста му голѣмъ червенъ поясъ и на главата му плюскюлия фесъ — сѫщи турчинъ. Яхнали и двамата на коне, спокойно си пѫтуваха по троянското шосе.

Тѣкмо по пладнѣ стигнаха въ махалата, която се намира на единъ километръ отъ гр. Троянъ. Отбиха се въ кѫщата на дѣда Вѣлча — приятель на Хр. Цоневъ. Той ги посрѣдна много добрѣ, взе имъ конетѣ да ги поразходи и слѣдъ това почна да сваля товара имъ, но Левски не позволи това. Вѣрзаха конетѣ въ яхъра, а гостите сѣднаха да обѣдватъ. Послѣ направиха една сладка почивка на зелената морава подъ сѣнчестите дѣрвета, близо до бистратата шумяща рѣкичка. . . .

На тръгване Левски повѣри коня си на дѣда Вѣлча, като му съобщи, че отъ Троянъ ще изпрати вѣренъ човѣкъ и да му го прѣдаде. Тѣ пристигнаха въ града въ 10 часа и влѣзоха въ дѣдовия Бочовъ ханъ. Ханътъ и кафенето бѣха прѣпълнени отъ посѣтители. Много отъ тѣхъ поздравиха Христа съ „добрѣ дошълъ“ и съ лю-